

Παρεμβατικά...

Επιμέλεια: Θ. Γκέκας

email: paremvatika@gmail.com

«Αφού η γενιά μου δεν κατάφερε να αλλάξει τον κόσμο, τουλάχιστον να μην αφήσω τον κόσμο να με αλλάξει...»

Χρόνης Μίσσιος

Ό,τι και να συμβεί, αδελφοί μου, θα ήθελα να ξέρετε ότι η τοπική Εκκλησία μας θα δώσει τα πάντα για να σταθεί στο πλευρό σας. Αν σέ έναν κόψουν το ρεύμα, έμεις θα το κόψουμε σε όλους τους ναούς. Θα κάνουμε γάμους με κερί στα χέρια και λειτουργίες με δάκρυα στα μάτια. Με κανέναν τρόπο δεν θα δεχθούμε, τη στιγμή που νοικοκυριά είναι βυθισμένα στο σκοτάδι, οι ναοί να λειτουργούν με άναμμένους τούς πολυελαίους.

Σπάτα, Οκτώβριος 2011

† Ό Μεσογιάς και Λαυρεωτικής ΝΙΚΟΛΑΟΣ

Αυτά στα Σπάτα. Εδώ, τι γίνεται;

Dirty Greeks ... η εθνική μας ρετσίνα

Dirty Greeks, βρωμοέλληνες ή κωλοέλληνες, ένα επίθετο που, πολύ πριν το προσάγει ο Σαββόπουλος στους ομοεθνείς του, το είχαν κερδίσει με την αξία τους οι συμπατριώτες μας που μετανάστευσαν στην Αμερική στις δεκαετίες του 1910 του 1920 και του 1930.

Σύμφωνα με στατιστικά στοιχεία, κατά το έτος 1929 στην Πολιτεία της Νέας Υόρκης, «ανάμεσα σε όλους τους Ευρωπαίους μετανάστες, οι Έλληνες κατέχουν τα σκήπτρα της εγκληματικότητας, και μάλιστα με μεγάλη διαφορά! Στις ανθρωποκτονίες, οι Έλληνες είναι πραγματικοί πρωταθλητές. Έχουν υπερδεκαπλάσιες επιδόσεις από τους, δεύτερους, Ιταλούς. Σαφή υποροχή επιδεικνύουν οι Έλληνες και στους βιασμούς, τις επιθέσεις, τις κλοπές και τις ληστείες. Στα ναρκωτικά οι Έλληνες μετανάστες έχουν περίπου το μονοπώλιο.»

Αυτή η ρετσίνα κράτησε ως τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Ως τότε οι Έλληνες μετανάστες ήταν κατάπυστοι στο εξωτερικό ήταν Dirty Greeks.

Χρειάστηκε μια ηρωική πράξη του ελληνικού έθνους, το έπος του '40 στα βουνά της Αλβανίας, που θεωρήθηκε η πρώτη νίκη των συμμάχων κατά του Άξονα για να αλλάξουν οι ξένοι την άποψή τους για μας. Ήταν τότε ακριβώς που ο Τσόντς ανέφώνησε: «Hence we will not say that Greeks fight like heroes, but that heroes fight like Greeks: Πλέον δεν θα λέμε ότι οι Έλληνες πολεμούν σαν ήρωες, αλλά ότι οι ήρωες πολεμούν σαν Έλληνες.»

Έκτοτε, και με την ανάπτυξη του τουρισμού, τη γνωριμία των ξένων με την αρχαία ελληνική γραμματεία και την προβολή στο εξωτερικό των μνημείων και των νησιών μας συνετέλεσε η αποκατάσταση του έθνους μας στη συνείδηση των αλλοεθνών.

Κάτι αντίστοιχο βιώνουμε, αγαπητοί αναγνώστες, και σήμερα. Και πάλι μόνοι μας τα βγάλαμε τα μάτια μας. Οι πολιτικοί που μας κυβέρνησαν τις τελευταίες δεκαετίες, ανίκαναι και αμοραλιστές έφθειραν τους θεσμούς και διέφθειραν το λαό. Η κλεψιά, η απάτη,

το ρουσφέτι και το μπαξίζι έγιναν το εθνικό μας σπορ. Η κρίση διεισποίησε τα κουσούρια μας και η ρετσίνα επανήλθε: Dirty Greeks. Διεθνώς ρεζίλι. Κατάπυστοι και καταγέλαστοι παντού. Στην Αγγλία γίναμε ριάλιτι. «Go Greek for a week» «Γίνε Έλληνας για μια βδομάδα» όπου οι Έλληνες «εμφανίζονται χωρίς διακρίσεις ως «βουλευμένοι», με ροπή στη φοροδιαφυγή και σε κάθε είδους παραβατικότητα». Και ο ήρωας του ριάλιτι με το όνομα **You Costas**, λογοπαίγνιο με το **you cost us** «μας χρωστάτε», για να υπογραμμίσουν τα τεράστια χρέη μας στην ΕΕ και το ΔΝΤ. Και αν προσθέσουμε τα γκρίκ στατιστικές και το χλευασμό από την Bild και άλλες εφημερίδες μπορούμε μετά βεβαιότητας να πούμε ότι το Dirty Greeks μας το ξανακόλλησαν για τα καλά.

Με τον πόλεμο του '40 είχαμε την ευκαιρία να αποτινάξουμε από πάνω μας τη ρετσίνα. Τώρα τι θα βρούμε;

17/11/2011 Θ.Γ.

Στης Ακρόπολης τα μέρη

Πρόλογος – Φόντο Αφήνησης

Αργά απόγευμα της 11 Σεπτεμβρίου στο Ηρώδειο. Το κοινό προσέρχεται από τις δύο εισόδους (κάτω και πάνω διάζωμα). Η πληρότητα του θεάτρου γύρω στο 70%. Οι καθημενοί κουβεντιάσουν και απολαμβάνουν το σούρουπο. Όσοι προσέρχονται ακόμα κοιτούν με κρυφή ελπίδα για κάποια ξεχασμένη «καλή θέση» για να θαυμάσουν τον Ξαρχάκο. Στο πατάρι της πλατείας του θεάτρου μοναδική παρουσία τα μουσικά όργανα περιμένουν τους μουσικούς στημένα μπροστά από τις θέσεις των μελών της Κρατικής Ορχήστρας Ελληνικής Μουσικής.

Πράξη Πρώτη (20:45 περίπου)

Από τις θέσεις του κάτω διαζώματος ακούγεται χειροκρότημα. Γρήγορα επεκτείνεται σε όλο το θέατρο. Αρχίζει η παράσταση! Όχι. καμία κίνηση στη σκηνή. Μπροστά από σκηνή όμως συνωστισμός. Ο τέως Βασιλιάς Κωνσταντίνος με την σύζυγό του μόλις έχει μπει και κινείται προς τις θέσεις των επισήμων. Δίπλα στο χειροκρότημα ένα βουητό κερδίζει έδαφος. «Οουουουου!» Χειροκρότημα και γιουχάισμα αναμεγνύονται για δέκα δευτερόλεπτα ενώ κάποιοι από αυτούς που στην αρχή χειροκροτούσαν τώρα μουτζώνουν τους διαφωνούντες. «Σε δώξαμε με δημοψήφισμα ρεεεε» ακούγεται μια φωνή και πέφτει η αυλαία.

Πράξη Δεύτερη (20:50 περίπου)

Ο Μανώλης Μητσιάς έχει μόλις μπει στο Ηρώδειο από την είσοδο για το κάτω διάζωμα και κατευθύνεται προς την θέση του στους επισήμους. Καμία αντίδραση από την κερκίδα.

Πράξη Τρίτη (20:55 περίπου)

Πέντε λεπτά μένουν μέχρι την επίσημη έναρξη του προγράμματος. Πάλι χειροκρότημα από τις πρώτες θέσεις. Μήπως μπηκαν οι μουσικοί, ο μαέστρος; Τσου! Μόλις μπηκε ο Κύριος Ψηνάκης συνοδευόμενος από έναν νεαρό. Ο Ψηνάκης χαιρετά την κερκίδα και μαζί κατευθύνονται στις θέσεις τους πίσω από αυτές των επισήμων. Το χειροκρότημα αφού έπιασε όλη την έκταση του θεάτρου κόπασε και μαζί του έπεσε και η αυλαία.

Πράξη Τέταρτη (μετά τις 22:00)

Το πρόγραμμα είναι σε εξέλιξη. Το κοινό παρακολουθεί συγκινημένο. Επί σκηνής, ο Σταύρος Ξαρχάκος, μαέστρος και συνθέτης του τραγουδιού διευθύνει τους μουσικούς με το γνώριμο πάθος και η τραγουδίστρια προσπαθεί να ερμηνεύσει τους στίχους και τη μελωδία με παραστατικότητα. Βρισκόμαστε στην δεύτερη στροφή:

«Στο Μοναστηράκι

Βαυραίοι χοροφυλάκοι

μες στην αντηλιά,

χορεύουν μπρος στον βασιλιά

συρτάκι»

Η εκτέλεση του κομματιού απαιτεί από τον ερμηνευτή να κάνει μια στιγμιαία παύση στην λέξη «βασιλιά» πριν ολοκληρώσει την στροφή. Σε αυτή ακριβώς την στροφή αρχίζει και πάλι δυνατό χειροκρότημα από την κερκίδα διάρκειας λίγων δευτερολέπτων. Χωρίς «Οουουου» αυτή την φορά.

Σημείωση

Στις 8 Δεκεμβρίου 1974

έγινε δημοψήφισμα στην Ελλάδα για τη μορφή του πολιτεύματος. Το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος ήταν 69,2% υπέρ της αβασίλευτης δημοκρατίας.

Σωτήρης Γκέκας

Ο εθελοντισμός στην πράξη.

Η ανακύκλωση ...περιμένει.

Γέμισαν οι παραλίες παιδιά από τον Κάραβο μέχρι το Καλάμι κοντά στην Ακτή Νηρέως την Παρασκευή 7 Οκτωβρίου. Μαθητές των Δημοτικών σχολείων και των Λυκείων της περιοχής μαζί με τους δασκάλους και τους καθηγητές τους καθάρισαν από τα σκουπίδια όλη την ακτογραμμή και τον παραλιακό δρόμο. Ο Δήμος και η Δημοτική Κοινότητα Αλιβερίου οργάνωσαν το πρόγραμμα. Φρόντισαν για την μεταφορά των μαθητών, τους έδωσαν γάντια, και σακούλες σκουπιδιών, και για αμοιβή ένα νεράκι ή

ένα αναψυκτικό. Το αποτέλεσμα ήταν το αναμενόμενο. Μέσα σε λίγες ώρες οι παραλίες έλαμψαν από καθαριότητα, καθώς κάθε είδους σκουπίδια, κυρίως πλαστικά- σακούλες, μπουκάλια κτλ, συγκεντρώθηκαν από τους μαθητές για να καταλήξουν στα απορριμματοφόρα του Δήμου.

Το μείζον όμως δεν ήταν αυτό. Για τους μαθητές των Δημοτικών και των Λυκείων η εξόρμηση καθαριότητας ήταν ένα μάθημα έξω από τις αίθουσες διδασκαλίας. Και το μάθημα ήταν:

1. Να μη πετάνε σκουπίδια στο περιβάλλον.

2. Να έχουν το θάρρος να τον παρατηρήσουν αν δουν κάποιον να ρυπαίνει.

3. Να μη ντρέπονται να καθαρίσουν τον τόπο που οι ίδιοι ζουν και ρυπαίνουν και να μη κυριαρχεί η λογική: «Εμείς θα μαζέψουμε τις βρωμιές των άλλων.»

4. Να αντιληφθούν ότι ο εθελοντισμός πρέπει να μπει στη ζωή τους όπως γίνεται σε άλλες χώρες και ελάχιστα στην Ελλάδα.

Ως εδώ καλά.

Τα σκουπίδια, τα μαζέψαν τα παιδιά. Τα πήραν τα σκουπιδιάρικα και τα πέταξαν στη χωματερή του Αλιβερίου. Κι εκεί θάφτηκαν. Όπως θάβονται εδώ και χρό-

νια τόνοι απορριμμάτων. Και καλά, όσα είναι οργανικά σκουπίδια. Το πρόβλημα είναι με τα πλαστικά που δεν βιοδιασπώνται, δεν αφομοιώνονται και δεν αποβάλλονται. Κι είναι γνωστό ότι στο Αλιβέρι και στα περίχωρα ...παράγεται άφθονο πλαστικό. Το σκληρό νερό της περιοχής που δεν πίνεται, κάνει όλους μας να καταφεύγουμε στα εμφιαλωμένα με το PVC.

Το τεύχος 24 του ΠΟΛΙΤΗ κυκλοφόρησε με τον τίτλο «ΑΝΑΚΥΚΛΩΣΗ ΤΩΡΑ» δηλώνοντας επιτακτικά την ανάγκη αυτή. Ανακύκλωση, όμως, ακούμε κι ανακύκλωση δε βλέπουμε. Στην λαϊκή συνέλευση που προκάλεσε ο Δήμος το καλοκαίρι, ακούσαμε από δημοτικούς συμβούλους κάτι για γραφειοκρατικές δυσκολίες, ελλείψεις νομοθετικό πλαίσιο, ή ξερωγώ τι άλλο. Ο δήμαρχος έδειξε ότι ξεπερνάει τέτοιο είδους εμπόδια. Το απέδειξε στον ΝΟΑ όπου, με τσαμπουκά, σαν ακτιβιστής με τον κόσμο στο πλευρό του μετέφερε εν ριπή οφθαλμού το κολυμβητήριο στον ΑΗΣ. Το απέδειξε και στον Κάμπο όπου επισκεύασε το νεροφαγόμενο οδόστρωμα παρακάμπτοντας όποια εμπόδια.

Ας βρεθεί τελοςπέντων ένας χώρος και ένας τρόπος όπου τα πλαστικά απορρίμματα θα συμπίπτουν, θα αποθηκεύονται και θα προωθούνται ΑΛΛΟ ΠΛΑΣΤΙΚΟ!

Αλιβέρι 6-11-2011 Θ.Γ.